

Олена Гайдукевич

ІСТОРІОГРАФІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИРОДООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УГКЦ В ГАЛИЧИНІ У 1920–1939 РР.

Стаття присвячена історіографії дослідження природоохоронної діяльності УГКЦ в Галичині у 1920–1939 рр. Схарактеризовано широке коло наукових матеріалів, спеціальної історичної літератури, що стосуються даної проблеми.

Ключові слова: наукові матеріали, історична література, архівні фонди, природоохоронна діяльність, охорона природи.

На початку ХХ століття Українська греко-католицька церква відігравала важливу роль у формуванні української національної ідеї в Східній Галичині. Духовна, культурно-просвітницька, наукова, меценатська діяльність УГКЦ досить широко висвітлена в сучасній історичній літературі. Цій тематиці присвячено чимало наукових статей та публікацій, особливо в останні роки. Однак, природоохоронна діяльність УГКЦ досі залишалась поза увагою дослідників, у зв'язку з чим виникла потреба дослідити саме даний аспект діяльності церкви в Галичині у 20–30-х роках ХХ століття. Метою даного дослідження було виявити і проаналізувати попередні публікації, присвячені даній проблематиці.

У процесі дослідження теми опрацьовано широке коло наукових матеріалів, спеціальної історичної літератури, що стосуються обраної проблеми. Пошук здійснювався у фондах відділу рукописів Державної науково-технічної бібліотеки Українського інституту науково-технічної та економічної інформації (УкрІНТЕІ), Наукової бібліотеки імені В. І. Вернадського (м. Київ); Наукової бібліотеки імені В. Стефаника, Наукової бібліотеки Львівського національного університету імені І. Франка, Наукової бібліотеки Національного лісотехнічного університету, Наукової бібліотеки Українського Католицького університету (м. Львів), Наукової бібліотеки Катехитичного інституту, Науково-технічної бібліотеки Українського науково-дослідного інституту гірського лісівництва імені П. Пастернака (м. Івано-Франківськ). Проаналізувавши виявлену літературу з теми дослідження, подаємо її коротку характеристику.

В даний час існує широкий пласт історичної літератури, присвячений УГКЦ, оскільки історія церкви, її витоки, місце й значення в суспільно-політичному житті Галичини здавна цікавили науковців. Це загальновідомі роботи М. Грушевського, Г. Костельника, І. Крип'якевича, В. Липинського, А. Гнатишана, В. Муровича, І. Нагаєвського, К. Панаса, І. Сохοцького, І. Хоми, О. Субтельного, М. Чубатого та багатьох інших. В цілому, історіографію досліджуваної теми доцільно умовно поділити на чотири групи: міжвоєнну, діаспорну, радянську та сучасну.

Наукові дослідження міжвоєнного періоду представлені, у першу чергу, працями В. Біднова [1], Г. Костельника [2], В. Липинського [3] та інших, що присвячені історії Української греко-католицької церкви, її діяльності та діячам. Питання охорони природи й створення заповідних об'єктів у Галичині займало значне місце в дослідженнях тогочасних польських, чеських, німецьких науковців-природознавців. Це роботи Ю. Бусека [4], К. Доміна [5; 6], В. Юрасека [7], О. Кроника [8], М. Марковського [9], Ф. Новака [10; 11], Ю. Прохаська [12], Р. Римаровича [13], П. Сіллінгера [14], В. Шафера [15], С. Вердака [16; 17], А. Златника [18; 19], А. Шродона [20]. Так, зокрема роботи чеського лісівника А. Златника стосуються проблеми ощадливого ведення лісового господарства [18] та виділення природних заповідних територій у Карпатах [19]. С. Вердак [16; 17] присвятив свою наукову працю рідкісним рослинам регіону Опілля. Вегетацію деяких цікавих із ботанічного погляду рослин краю вивчав чеський науковець Ф. Новак [11]. Ряд зарубіжних

науковців – Ю. Бусек [4], В. Юрасек [7], А. Шродон [20], С. Вердак [16] – досліджували рідкісні рослини Карпат та Опілля, занесених до Червоної книги.

Тобто, проблемою охорони природи в міжвоєнний період займалися виключно вчені-природознавці. Наукові праці цього періоду були присвячені дослідженням окремих цінних рідкісних видів рослин і тварин, вивченню проблеми охорони природи та створенню заповідних об'єктів у Галичині й мали узагальнюючий характер. Наукових праць, які безпосередньо стосувалися б природоохоронної діяльності УГКЦ у цей період, не виявлено.

Діаспорна історіографія включає, у першу чергу, роботи з історії церкви, окремих аспектів її діяльності. Це наукові розробки українських дослідників різних років, зокрема стаття невідомого автора з історії Станіславської дієцезії [21], дослідження Г. Лужницького [22], М. Чубатого [23,24], І. Хоми [25], В. Яніва [26, 27] та ін. Важливими є роботи діаспорних дослідників життя й діяльності видатних церковних діячів – Андрея Шептицького [28, 29], Йосифа Сліпого [30], Григорія Хомишина [31]. Цікаву інформацію щодо становлення церкви та її діяльності подають різні автори в окремих діаспорних виданнях і часописах, наприклад о. Григорій Хомишин [32], о. Іван Сохоцький [33], о. Лев Шанковський [34] та ін. Досліджуючи становлення української церкви в Галичині від давніх часів Київської Русі, о. М. Марковський описав процес формування церковних земель маєтності “Перегінсько” в Горганах [35].

Окремі роботи діаспорних науковців були присвячені питанням українсько-польських стосунків, охорони довкілля, зокрема земель маєтностей церкви [36]. Микола Остап'як на сторінках “Альманаху Станіславівської землі” досліджував, за роботами Володимира Бригідера, пам'ятки природи Станіславівщини [37]; Роман Юркевич подав історію лісівництва Станіславівщини [38], описав фауну Карпат, становлення мисливства в регіоні [39]; Гаврило Гордієнко розповів про тис ягідний в урочищі Княж-Двір на Коломийщині [40]; Едвард Жарський описав рослинний і тваринний світ Станіславівщини [41].

Таким чином, діаспорна історіографія займає значний обсяг в опрацьованій науковій літературі, проте робіт, які безпосередньо стосувалися б предмета дослідження, не виявлено. Okremi роботи відносяться до проблеми охорони природи в Галичині та земель УГКЦ, однак мають досить опосередковане відношення до теми дослідження.

Радянська історіографія становить значний пласт у загальному обсязі опрацьованих нами наукових публікацій. Проте слід зазначити, що дослідження діяльності УГКЦ радянських істориків були підпорядковані ідеологічній доктрині партійно-номенклатурної системи з її баченням історії. Тому праці радянського періоду значно заполітизовані, часто в них подаються перекручені факти, що мають однобоке та суб'єктивне висвітлення. УГКЦ в цей період висвітлювалася з різко негативного боку, а її діяльність в усіх аспектах характеризувалася як антинародна [42–47].

Окрему групу наукових публікацій у 1950–1980 рр. становлять дослідження природоохоронців – ботаніків, лісівників, зоологів, географів. Варто відзначити, що вивченням природи довкілля та охороні природного середовища в радянські часи приділялася неабияка увага науковців. Масштабно досліджували навколоїшнє середовище України Т. Андрієнко, В. Вернадський, С. Генсірук, В. Бондар, Е. Істоміна, В. Медина, Д. Проценко, Р. Худяк, В. Чопик та багато інших. У регіоні Карпат питаннями охорони природи займалися М. Голубець, К. Малиновський, В. Комендар, С. Стойко, О. Сабан та інші. Усі ці роботи присвячені дослідженням різних природних об'єктів, їх охороні та відтворенню. Проте, природоохоронна діяльність в Україні в ці роки пов'язувалася виключно з роботою КПРС та виконавчими органами республік і жодного відношення до діяльності УГКЦ не має [48–51].

Отже, радянській історіографії притаманна політична заангажованість, що слід враховувати при її опрацюванні. Тут можна виділити два тематичні напрями, що опосередковано стосуються досліджуваної теми: історія УГКЦ, її виникнення, діяльність і ліквідація, з одного боку, та проблема охорони довкілля й збереження природного середовища, з другого. Дослідження першого проводилися істориками, другого – природознавцями. Однак обидва ці напрями наукових досліджень у радянський період не

перетиналися й окремого, комплексного історичного дослідження з проблеми природоохоронної діяльності УГКЦ не було проведено.

Сучасна історіографія широко представлена дослідженнями історії УГКЦ та різноманітних аспектів її діяльності. Тут чимало робіт як церковних діячів – єпископа С. Мудрого [52], отців І. Музички [53,54], І. Нагаєвського [55], К Панаса [56], М. Чубатого [57], так і науковців – М. Береславського [58], І. Головацького [59], Я. Дашкевич [60], А. Колодного [61], О. Красівського [62], В. Переvezій [63], І. Пилипіва [64] та ін.

Сучасні дослідники широко вивчають історію УГКЦ, її роль у суспільному та духовному житті нації, різносторонні аспекти її діяльності. Так, місце й роль УГКЦ у суспільному житті України досліджували В. Марчук [65], О. Турій [66]; у духовному житті українців – Ю. Васьків [67]; просвітницьку діяльність ГКЦ у 20–30-і роки ХХ ст. – В. Переvezій [68]; пам'яткоохоронну – М. Бандрівський [69]; добroчинну – С. Гнот [70], діяльність церкви, спрямовану на формування в народних масах національної ідеї – О. Вітвицький [71]; функціонування УГКЦ у контексті державно-церковних відносин – О. Волинець [72]; християнсько-суспільний рух у Галичині в 1920–1939 роках – М. Москалюк [73]; суспільно-політичну та культурно-просвітницьку діяльність єпископа Григорія Хомишина в 1904–1945 роках – О. Єгрешій [74] тощо. Особливу увагу сучасні історики приділяють дослідження різнобічної діяльності глави УГКЦ – митрополита Андрея Шептицького. Цій темі присвячені роботи науковців Я. Біласа [75], О. Гайової [76], Я. Заборовського [77], К. Кіндрата [78], І. Кріпки [79], Н. Опалко [80], О. Сидора [81] та інших.

Широкий пласт у сучасній літературі займають дослідження природних екосистем та окремих аспектів даного питання. Проблема охорони довкілля набуває в наші дні особливої гостроти, у зв'язку з чим питання заповідання цінних природних об'єктів, їх збереження та відновлення складають вагомий внесок у сучасну природничу наукову літературу. Це роботи Т. Андрієнко, Г. Бачинського, А. Береки, О. Білика, Г. Білявського і Р. Фурдуя, В. Вербицького, С. Генсірука, М. Голубця, І. Григорі, В. Соломахи, В. Джигирея, А. Костенко, В. Кучерявого, В. Мельника, Г. Лисак, В. Коліщуга, Ю. Нестерука та багатьох інших. Серед робіт, присвячених даній тематиці, виділяються дослідження С. Васюти [82–84] та О. Васюти [85, 86]. Особливо широкоплановою є колективна праця в чотирьох томах О. Васюти, С. Васюти та Г. Філіпчука “Екологічна політика: національні та глобальні реалії”, хоча для нас особливий інтерес становлять перші два томи цього видання [87]. У даній роботі в контексті національних та політико-екологічних реалій досліджено вплив політичних чинників на стан сучасної екологічної кризи в Україні, проаналізовано екологічну проблему в історії розвитку світової цивілізації, узагальнено факти, проблеми й тенденції антропогенного впливу на природне середовище, показано передумови становлення та роль державно-імперської екологічної політики СРСР у посиленні негативного техногенного впливу на природне довкілля та людину.

З численних сучасних робіт, присвячених проблемі охорони довкілля, можна виокремити наукові праці колективу авторів за редакцією М. Гродзинського “Заповідна справа в Україні” [88], В. Вербицького “Еколого-натуралистична освіта в Україні: історія, проблеми, перспективи” [89], Ю. Нестерука “Історія охорони природи в Чорногорі” [90] тощо. У працях А. Бегеки “Нарис з історії охорони природи (до ХХ ст.)” [91] та “Історія охорони природи в Україні (до кін. XVIII ст.)” [92] висвітлюється розвиток природоохоронних ідей на території України від найдавніших часів до ХХ ст. Автор доводить, що природа як один із чинників світогляду людини мала найбільший вплив на розвиток суспільства, а з розвитком інтелекту зростає і роль природи у формуванні світогляду людства.

Заслуговують на увагу роботи, що стосуються ставлення церкви до проблеми охорони природи. Це, у першу чергу, статті С. Генсірука “Проблеми природокористування і роль християнства у їх вирішенні” [93], О. Гайової “Християнські засади суспільної діяльності митрополита Андрея Шептицького” [94], дослідження Б. Депутата “Перегінське. Історичні

нариси і новели” [95], газетна публікація Л. Михайліва “Джерело в Підлютім, де пили воду єпископи і навіть Микола Підгорний” [96].

Особливе місце в історіографії з історії охорони природи України займають праці відомого природозахисника В. Борейка [97–100], у яких відображені історію природоохоронного руху в Україні. Автор на основі значного архівного матеріалу подає історію природоохоронної діяльності в Україні, присвячуючи окремі сторінки охороні природи в західних областях, у тому числі на землях маєтностей УГКЦ [100]. Та, оскільки автор не є фаховим істориком, він у своїх роботах допустив деякі неточності та помилки [100, с. 22, с. 86, с. 90, с. 94], які, однак, не зменшують цінності й важливості проведеної дослідником роботи.

Важливою для даного дослідження є монографія колективу науковців-лісівників за редакцією професорів В. Парпана й П. Третяка “Історія Осмолодської пущі” [101], оскільки робота безпосередньо пов’язана з маєтністю УГКЦ “Перегінсько”. Автори дослідили історію ведення лісового господарства в лісах верхів’я басейну ріки Лімниця. Сьогодні це територія Державного підприємства “Осмолодське лісове господарство” Івано-Франківського обласного управління лісового господарства, проте до 1939 р. дані землі, як маєтність “Перегінсько”, належали УГКЦ. Науковцями вивчено історію ведення господарства в лісах Осмолоди [101, с.12–19], обсяги лісокористування [101, с. 20–37], подано окремі аспекти охорони горганських лісів, показано створення на цих землях природоохоронних об’єктів [101, с. 38–45]. Автори розглядають цілий ряд практичних питань, що пов’язані з веденням лісового господарства (рекреація, мисливство, рибальство, бджільництво, рубки тощо). У книзі в загальніх рисах висвітлюється природоохоронна діяльність НТШ у Галичині [101, с. 43], подається факт створення “Кедрового” заповідника біля селища Осмолода [101, с. 42], наводиться перелік інших заповідників [101, с. 44], побіжно згадується, як пропозиція НТШ, Український національний парк природи [101, с. 43] тощо. Проте, оскільки перед авторами стояло інше завдання – проаналізувати саме лісогосподарську діяльність на землях Осмолоди, тому в монографії досить побіжно розглядається питання природоохоронної діяльності УГКЦ у даному районі, зокрема – організація в лісах Горган первого Українського Національного Парку Природи [101, с. 78, 83].

Необхідно відмітити роботу науковців УкрНЛТУ “Український державний лісотехнічний університет. 1874–1999”, присвячену 125-річчю організації вищої краївової школи лісівництва у Львові [102]. У брошури досліджено історію становлення цієї школи, подається інформація щодо її професорсько-викладацького складу, наукової та освітньої діяльності, а також висвітлюється співпраця українських науковців-лісівників із УГКЦ у справі розвитку лісової науки й збереження природних лісових багатств Галичини в умовах австрійського та польського панування.

Важливий матеріал подає стаття львівських дослідників – лісівників М. Горошка й В. Дудок щодо ролі УГКЦ у становленні природоохоронної справи в 1930-х роках у Галичині [103]. На основі архівних матеріалів автори висвітлюють природоохоронну діяльність українських науковців, церковних і громадських діячів у Галичині напередодні Другої світової війни, характеризують роль митрополита Андрея Шептицького у справі охорони природи краю.

Цікавою є монографія О. Фурдичка та В. Бондаренка “Першопостаті Українського лісівництва. Нариси до лісової історії” [104], в якій подано біографічні дані провідних діячів українського лісівництва, зокрема Андрія П’ясецького – талановитого науковця, що безпосередньо займався виділенням і організацією Кедрового заповідника та Парку Природи в церковних лісах Осмолоди [104, с. 347–363].

У праці С. Генсірука, О. Фурдичка й В. Бондара, що присвячена історії лісівництва в Україні, розкрито окремі факти охорони природи на землях Західної України [105]. Короткий історичний нарис щодо організації і розвитку заповідної справи в Галичині на початку ХХ століття, зокрема й силами УГКЦ, приводиться в монографії колективу

природоохоронців за редакцією М. Приходька та В. Парпана “Природно-заповідні території та об'єкти Івано-Франківщини” [106, с. 28–31].

В останні роки з'явилося ряд публікацій О. Гайдукевич, які висвітлюють саме природоохоронну діяльність УГКЦ в Галичині у 1920–1939 рр. [107–114]. Дослідуючи питання охорони природи на теренах краю, автор доводить важливу роль УГКЦ в охороні довкілля та збереження біорізноманіття флори регіону Карпат і суміжних територій.

Загалом дослідження різних аспектів діяльності УГКЦ, з одного боку, та проблеми охорони природи довкілля в Україні, з іншого, у сучасній українській історіографії є досить широкими й різноплановими. Проте, попри значний інтерес дослідників до історії УГКЦ, робіт, які б комплексно досліджували природоохоронну діяльність саме УГКЦ у Галичині в міжвоєнний та радянський періоди ХХ ст. не виявлено. окремі публікації діаспорних дослідників теж мають досить опосередковане відношення до теми дослідження. Лише в останні роки, після проголошення незалежності України, почали з'являтися окремі роботи науковців, що певною мірою висвітлюють питання природоохоронної діяльності УГКЦ у першій половині ХХ ст. у Галичині.

Список використаних джерел

1. Біднов В. Дослідження церковної історії в православних країнах / В. Біднов. – Крем'янець: БМВ, 1931. – 20 с. 2. Костельник Г. Нова доба нашої Церкви / Г. Костельник. – Львів: БМВ, 1926. – 132 с. 3. Липинський В. Релігія: Церква в історії України / В. Липинський. – Львів: Дружина, 1933. – 213 с. 4. Bucek J. Vraneczek helvetica (Selaginella helvetica Link.) v zemi Podkarpatoruske / J. Bucek // Prriroda. – 1931. – № 24. – S. 275. 5. Domin K. Simanuv kotel na Svidovci v Podkarpatske Rusi. Studie geobotanicke / K. Domin // Vestn. Kral. Ces. Spolec Nauk. – 1930. – Tr. 3. – S. 1–20. 6. Domin K. Geobotanicka exkurse na Vysokou v Malych Karpatech / K. Domin // Rozpravy 2. Tr. Ces. Akad. Praha. – 1931. – № 41. – S. 1–13. 7. Jirasek V. Nove lokality Sedum hispanicum L. na Podkarpatske Rusi / V. Jirasek // Veda prirodni. – Praha, 1937. – № 18. – S. 279–280. 8. Kronika. O organizacyi Ligi Ochrony Pzyrody / Kronika. // Zloryz zlak. Rocznik I. – 1938. – Zeszyt 2. – L. 67. 9. Markowski M. Fortalicium w Perehinsku / Markowski M. – Lwów, 1937. – L. 5–6. 10. Novak F.A. Vysoka v Malych Karpatech / F. A. Novak // Rozpr 2. – Tr. Ces. Akad. – № 31. – Praha, 1922. – S. 1–7. 11. Novak F.A. Vegetace trachytového Vihorlatu / F. A. Novak // Spisy Prir. Fak. K.U.– Praha, 1925. – № 31. – S. 1–29. 12. Prochazka J. S. Ochrana prirody a prirodnych pamatek / J. S. Prochazka // Nakladem Ceskeho ctenare. – Praha, 1926–1927. – I dil 271 s. – II dil 280 s. 13. Rymarowicz L. Rezerwat Limbowy na Jajku Perehinskim w Gorganach / L. Rymarowicz // Almanach Karpacki. – 1995. – № 10. – L. 81–93. 14. Sillinger P. Bile Karpaty / P. Sillinger // Rozpravy Kral. Ces. Spol. Nauk. – Tr. Mat.-Prir., 1929. – S. 1–74. 15. Szafer W. Parki narodowe w Polske / Szafer W. – Kracuw, 1929. 16. Wierdak S. O rzadkich roslinach z Opola / S. Wierdak // Kosmos. Czasopismo polskiego Towarzystwa Przyrodnikow im. Kopernika. – Rocznik XLVIII. – 1923. – Zeszyt II-III. – S. 245–253. 17. Wierdak S. Bez Joziky (Syringa josikaea Jacq.) w Karpathach nad gornym Strjem / S. Wierdak // Acta Soc. Bot. Pol. – Vol. 1–2. – Kraków, 1923. – S. 895–899. 18. Zlatnik A. Studie o statnich lesich na Podkarpatske Rusi. Dil prvni. Prispevky k dejinam statnich lesu a lesnictvi na Podkarpatske Rusi / A. Zlatnik // Sbornik Vyzk. Ust. Zemedel. – Praha, 1934. – S. 1–109. 19. Zlatnik A. Prehled prirodnych reservaci a jejich navrhu na Podkarpatske Rusi / A. Zlatnik, A. Hiltizer // – Sborn. Masarykovy Akad. – Pr. № 6–2. – Praha, 1932. – S. 33–84. 20. Srodon A. Modrzew polski (Larix polonica Racib.) w Maniawie w Gorganach / A. Srodon // Ochrona przyrody. – Kraków, 1937. – № 17. – L. 21–29. 21. Нарис історії Станіславівської дієцезії // Нова Зоря. – 1926. – 28 квітня. 22. Лужницький Г. Українська церква між Сходом і Заходом: нарис історії Української Церкви / Григорій Лужницький. – Філадельфія: Провідіння, 1954. – 312 с. 23. Чубатий М. Українська католицька церква / М. Чубатий. – Львів, 1993. – 22 с. 24. Чубатий М. Історія християнства на Русі – Україні / М. Чубатий. – Рим–Нью–Йорк, 1965. – 816 с. 25. Хома І. Нарис історії Вселенської Церкви / І. Хома. – Рим, 1990. – 464 с. 26. Янів В. Нарис (історії) української культури / В. Янів. – Нью–Йорк: Вид-во Шкільної ради, 1961. – 88 с. 27. Янів В. Нариси до історії української етнопсихології / В. Янів. – Мюнхен: Український Вільний Університет, 1963. – 217 с. 28. Марунчак М. Митрополит Андрей Шептицький на Заході 1920–1923 / М. Марунчак. – Вінніпег – Едмонтон, 1981. – 314 с. 29. Баран С. Митрополит Андрей Шептицький: Життя і діяльність / С. Баран. – Мюнхен, 1947. – 151 с. 30. Хома І. Йосип Сліпій: отець та ісповідник Української мученицької церкви / І. Хома. – Рим, 1992. – 183 с. 31. Мельничук П. Владика Григорій Хомишин. Патріот – місіонар – мученик / П. Мельничук. – Рим–Філадельфія, 1979. – 367 с. 32. Хомишин Г. Головні напрямні для товариства “Скала” і парохіяльних читалень / Григорій Хомишин // Нова зоря. – 1937. – Ч. 46. – 24 червня. 33. Сохочецький І. Що дали Греко-католицька церква і духовенство українському народові / Іван Сохочецький – Філадельфія, 1951. – 104 с. 34. Шанковський Л. Нарис історії Стрийщини / Лев Шанковський // Стрийщина. Історико-меморіальний збірник. – Нью–Йорк–Торонто–Париж–Сідней, 1990. – Т. 1. – С. 69–192. 35. Markowski M. Fortalicium w Perehinsku / M. Markowski. – Lwów, 1937. – L. 5–6. 36. Демкович–Добрянський М. Українсько-польські стосунки у XIX сторіччі / М. Демкович–Добрянський. – Мюнхен: БМВ, 1969. – 213 с. 37. Остап’як М. Територія Станиславівщини, пам’ятки її первісної природи та праці проф. В. Бригідера для їх збереження / Микола Остап’як // Альманах Станіславівської землі. Збірник матеріалів до історії Станіславова і Станіславівщини. – НТШ, Український архів. – Нью–Йорк–Торонто–Мюнхен, 1975. – Т. XXVIII. – С. 200–209. 38. Юркевич Р. Лісівництво Станіславівщини / Роман Юркевич // Альманах Станіславівської землі. Збірник матеріалів до історії Станіславова і Станіславівщини. – НТШ, Український архів. – Нью–Йорк – Торонто–Мюнхен, 1975. – Т. XXVIII. – С. 228–243. 39. Юркевич Р. Карпатська фавна і ловецтво / Роман Юркевич // Альманах Станіславівської землі. Збірник матеріалів до історії Станіславова і Станіславівщини. – НТШ, Український архів. – Нью–Йорк – Торонто–Мюнхен, 1975. – Т. XXVIII. – С. 249–255. 40. Гордієнко Г. Тис – заповідне дерево Українських Карпат / Гаврило Гордієнко // Альманах Станіславівської землі. Збірник матеріалів до історії Станіславова і Станіславівщини. – НТШ, Український архів.– Нью–Йорк – Торонто–Мюнхен, 1975. – Т. XXVIII. – С. 244–248. 41. Жарський Е. Рослинність і тваринність Станіславівщини / Едвард Жарський // Альманах Станіславівської землі. Збірник матеріалів до історії Станіславова і Станіславівщини. – НТШ, Український архів. – Нью–Йорк–Торонто–Мюнхен, 1975. – Т. XXVIII. – С. 210–218. 42. Українські Карпати. Історія / АН

Історія охорони природи в Чорногорі / Ю. Нестерук. – Львів: НТШ, 1999. – Т. III. – С. 254–273. 91. *Бегека А. Д.* Нарис з історії охорони природи (до ХХ ст.) / А. Д. Бегека. – К., 1996. – 89 с. 92. *Бегека А. Д.* Україна: природа і людина (історичний аспект) / А. Д. Бегека. – К., 2001. – 259 с. 93. *Генсірук С.* Проблеми природоохороння і роль християнства у їх вирішенні / С. Генсірук // Церква і соціальні проблеми. Екологія, економіка і християнська мораль: українська дійсність і перспективи.: Міжнародна наукова конф. УДЛТУ (30.09.1994.). – Львів: Місіонер, 2000. – С. 112–118. 94. *Гайова О.* Християнські засади суспільної діяльності митрополита Андрея Шептицького / О. Гайова // Київська Церква. – 1999. – № 4. – С. 47–52. 95. *Депутат Б. І.* Перегінське. Історичні нариси і новели / Б. І. Депутат. – Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2004. – 100 с. 96. *Михайлів Л.* Джерело в Підгірті, де пили воду єпископи і навіть Микола Підгорний / Л. Михайлів // Галичина. – 1998. – № 90–91. – 13 серпня. 97. *Борейко В. Е.* Істория охраны природы Украины. (Х век – 1980 г.) / В. Е. Борейко. – Т. 1. (Х век – 1941). – Вып. 12. – К., 1997. – 304 с. 98. *Борейко В. Е.* Істория охраны природы Украины. (Х век – 1980 г.) / В. Е. Борейко. – Т. 2. (1941–1980). – Вып. 11. – К., 1997. – 192 с. 99. *Борейко В. Е.* Иллюстрированная история охраны природы: СССР, Россия, Украина / В. Е. Борейко. – Вып. 17. – К., 1998. – 200 с. 100. *Борейко В. Е.* История заповедного дела в Украине / В. Е. Борейко. – К: КЕКЦ, 2002. – 263 с. 101. *Історія Осмолодської пущі* / [Бойчук І. І., Парпан В. І. і ін..]; за ред. П. Р. Третяка та В. І. Парпана. – Львів: НТШ, 1997. – 145 с. 102. *Український Державний Лісотехнічний Університет*. 1874–1999 – Львів: Мета, 1999. – 56 с. 103. *Горошко М.* Роль греко-католицької церкви у становленні природоохоронної справи та національного лісівництва у 30-ті роки та на початку 40-х років ХХ століття у контексті сучасних екологічних проблем. До 50-річчя від смерті митрополита Андрея Шептицького / М. Горошко, В. Дудок // Український ліс. – 1994. – № 4. – С. 7–9; 1995. – № 1. – С. 28–30. 104. *Фурдичко О. І.* Першопостаті українського лісівництва. Нариси до лісової історії / О. І. Фурдичко, В. Д. Бондаренко – Львів: БІБЛЬОС, 2000. – 369 с. 105. *Генсірук С. А.* Історія лісівництва в Україні / С. А. Генсірук, О. І. Фурдичко, В. С. Бондар. – Львів: Світ, 1995. – 422 с. 106. *Природно-заповідні території та об'єкти Івано-Франківщини* / [Приходько М. М., Абрам'як У. М., Бойчук І. І. і ін.]; за ред. М. Приходько та В. Парпана. – Івано-Франківськ, 2000. – С. 28–31. 107. *Гайдукевич О. О.* Маєтності УГКЦ в Перегінську / Олена Гайдукевич // Студії з архівної справи та документознавства. – К., 2003. – Т. 9. – С. 118–121. 108. *Гайдукевич О. О.* Охорона природи Карпат як один з аспектів діяльності УГКЦ / Олена Гайдукевич // Екологічні та соціально-економічні аспекти збереження етнокультурної та історичної спадщини Карпат: Матер. міжн. наук.-практ. конф. (Карпатський біосферний заповідник, 1–5 вересня 2005 р.). – Рахів, 2005. – С. 108–111. 109. *Гайдукевич О. О.* Охорона природи в лісах Української греко-католицької церкви / Олена Гайдукевич // Україна Соборна. Зб. наук. статей Ін-ту історії України НАН України. – К., 2005. – Вип. 2. – Ч. II. Соціокультурні, етноконфесійні та демографічні проблеми формування української нації. – С. 350–355. 110. *Гайдукевич О. О.* Столові добра УГКЦ та охорона природи / Олена Гайдукевич // Матер. V Буковинської міжн. іст.-краєзн. конф. (Чернівці, 28–30.09.2005 р.). – Т. I. Історія України. Краєзнавство. – Чернівці: Книги ХХI, 2005. – С. 456–460. 111. *Гайдукевич О. О.* Перший український заповідник природи в Горганах / Олена Гайдукевич // Галичина. – 2005. – № 11. – С. 314–320. 112. *Гайдукевич О. О.* Природоохоронна діяльність митрополита Андрея Шептицького / Олена Гайдукевич // Грані. – 2006. – № 5 (49). – Дніпропетровськ, 2006. – С. 11–16. 113. *Гайдукевич О. О.* Туризм і природоохоронна діяльність УГКЦ: документи і матеріали (30-ті роки ХХ ст.) / Олена Гайдукевич // Вісник Прикарпатського ун-ту. Історія. – Івано-Франківськ, 2006. – Вип. X–XI. – С. 177–184. 114. *Гайдукевич О. О.* Природоохоронна діяльність ГКЦ в Галичині в 20–30-х рр. ХХ ст.: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук: спец. 07.00.01 “Історія України” / О. О. Гайдукевич. – Івано-Франківськ, 2007. – 20 с.

Елена Гайдукевич

ІСТОРИОГРАФИЯ ИССЛЕДОВАНИЯ ПРИРОДООХРАННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ УГКЦ В ГАЛИЧИНЕ В 1920–1930 ГГ.

Статья посвящена историографии исследования природоохранной деятельности УГКЦ в Галичине в 1920–1939 гг. Данна характеристика широкого круга научных материалов, специальной исторической литературы, касающихся данной проблемы.

Ключевые слова: научные материалы, историческая литература, архивные фонды, природоохранная деятельность, охрана природы.

Olena Haydukevych

HISTORIOGRAPHY OF RESEARCH OF THE NATURE PROTECTION ACTIVITY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH IN HALYCHYNA IN 1920–1939

The article is dedicated to the historiography of the study of nature-protection activities of Ukrainian Greek-Catholic Church in Halychyna between 1929–1939. The author suggests characteristics of various scientific materials and special historical literature that relates to this problem.

Key words: scientific materials, historic literature, archive files, nature protection activities, nature protection.